Lietas arhīva Nr. 1A-0002-19
ECLI:LV:REZT:2019:1017.126017116.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Balvos, 2019.gada 17.oktobrī

Rēzeknes tiesa, tiesnese S.Gmireka,
ar sekretāri G.Salmani,
piedaloties aizstāvim N.Rečam,
Balvos, Bērzpils ielā 7a, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 22.februāra lēmuma Nr.PC205093-K-248 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 18.martā Rēzeknes tiesā Balvos saņemta /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 22.februāra lēmuma Nr.PC205093-K-248 atcelšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC205093.

Ar Rēzeknes tiesas tiesneses 2016.gada 23.marta lēmumu /pers. B/ sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 22.februāra lēmuma Nr.PC205093-K-248 atcelšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2016.gada 18.janvārī tika pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC205093 par to ka /pers. B/ 2015.gada 23.jūnijā plkst.18:00 Kandavas novadā, Zemītes pagastā uz auto ceļa Tukums-Kuldīga 20.km nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus sitot ar koka nūju /pers. C/ pa kreisās rokas apakšdelmu, kas ir apstiprināts ar eksperta atzinumu Nr. 145. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 167.^{2} panta pirmajā daļā, proti, par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu - uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Nepiekrītot šim lēmumam /pers. B/ iesniedza sūdzību Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē, saņemta 2016.gada 27.janvārī, iereģistrēta ar Nr.K-248. Sūdzība pamatota ar Latvijas APK 287.pantu.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas nodaļas priekšnieks A.Stivriņš, izskatot /pers. B/ sūdzību 2016.gada 22.februārī pieņēma lēmumu Nr.PC205093-K-248 atstāt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC205093 negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Lēmumā iestāde secināja, ka lietā nav strīda par to, vai /pers. B/ 2015.gada 23.jūnijā atradās lēmumā norādītajā vietā un laikā. Lietā ir strīds par to, vai /pers. B/ darbībās ir konstatējams LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā norādītais sastāvs.

Iestāde norāda, ka šajā gadījumā administratīvā pārkāpuma neesamība ir pierādīta ar eksperta atzinumu Nr.145, kā arī ar lietā esošajiem dokumentiem, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmā daļa nosaka, Par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu - uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka viņš tīši nodarījis cietušajam maznozīmīgu miesas bojājumu. No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas dispozīcijas satura izriet, ka šāda administratīvā pārkāpuma subjektīvo un objektīvo pusi raksturo pārkāpēja nodoms un tīšas darbības (persona apzinās savas darbības prettiesisko raksturu, paredz tās kaitīgās sekas un vēlas vai apzināti pieļauj šo seku iestāšanos), kas izpaužas kā maznozīmīga miesas bojājuma tīša nodarīšana.

No lietas dalībnieku paskaidrojumiem (/pers. C/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/) izriet, ka /pers. B/ miesas bojājumus ir nodarījis tīši sitot ar koka nūju.

Savukārt /pers. B/ savā paskaidrojumā norāda, ka nūju bija paņēmis rokā un pacēla gaisā, lai nobiedētu agresīvos vīriešus, bet nesita. Toties (/pers. I/, /pers. J/ savos paskaidrojumos) norāda, ka vispār neredzēja, ka /pers. B/ būtu kam sitis un viņam būtu rokā koka nūja. Augstāka iestāde izvērtējot administratīvos lietas materiālus - /pers. I/ un /pers. J/ paskaidrojumus secina, ka /pers. B/ radinieku (paziņu) paskaidrojumā norādītā informācija ir maz ticama, un ir pretrunā ar pārējo lietas dalībnieku paskaidrojumiem.

Lietas materiālos augstāka iestāde konstatē arī citus pierādījumus, kas apstiprina, ka /pers. B/ būtu veicis attiecībā pret /pers. C/ kādas darbības, kuru rezultātā varēja rasties maznozīmīgi miesas bojājumi, t.i., Eksperta atzinums Nr. 145.

Viena no galvenajām LAPK 167.^{2} pantā pārkāpuma kvalificējošajām pazīmēm ir pienākums konstatēt miesas bojājumu smaguma pakāpi, proti, lai pārkāpums atbilstu panta dispozīcijā noteiktajam ir jākonstatē, ka ir nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi.

No tiesu medicīniskā eksperta atzinuma Nr.145 izriet, ka diagnoze - ekstremitāšu sasitums ar zemādas asinsizplūdumu un ādas nobrāzumu uz kreisās rokas apakšdelma, minētie miesas bojājumi varēja rasties 23.06.2015.gada cieta - trula priekšmeta, vienas vai vairāku traumatisku iedarbību rezultātā (iespējams arī - krītot no sava auguma augstuma). Norādītie miesas bojājumi ir maznozīmīgi.

Augstāka iestāde nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu šaubām par tiesu medicīnas eksperta E.Bogužas objektivitāti vai profesionālo kvalifikāciju. Līdz ar to apstāklis, ka eksperta atzinumā ir norādīta bojājumu smaguma pakāpe, nevar būt par tiesisku pamatu, lai apšaubītu tiesu medicīnas eksperta secinājumus.

Lietā pietiekoši pierādījumu, kas dotu pamatu secinājumam par to, ka tieši /pers. B/ būtu nodarījis miesas bojājumus /pers. C/, turklāt to izdarījis tīši ar koka nūju (pagali).

Gan tiesu judikatūrā, gan juridiskajā doktrīnā ir atzīts, ka administratīvā pārkāpuma lietas ir tā saucamās „mazās krimināllietas", proti, valsts vārdā persona tiek saukta pie atbildības par noteiktu priekšrakstu pārkāpumu un personai tiek uzlikts valsts noteikts sods.

Krimināltiesību neatņemams princips ir personas nevainīguma prezumpcija, proti, nevienu nevar atzīt par vainīgu, ja tā vaina nav pierādīta likumā noteiktā kārtībā ar likumā paredzētiem pierādīšanas līdzekļiem. Iestādes, kas ir pilnvarota saukt personu pie administratīvās atbildības, pienākums ir nodrošināt pierādījumu bāzi, no kuriem izrietētu, ka ir noticis attiecīgais notikums (izdarīts pārkāpums) un persona ir vainīga šī pārkāpuma izdarīšanā.

Augstākai iestādei nav pamata atcelt iestādes pieņemto lēmumu Nr.PC205093 par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības, jo lietas materiālos ir pietiekoši pierādījumi tam, ka /pers. B/ paņemot koka nūju (pagali), ir tīši nodarījis miesas bojājumus /pers. C/.

Iestāde vērš uzmanību, ka nebija (pie lietas izskatīšanas) lietderīgi aicināt personas uz administratīvās lietas izskatīšanu (no Tukuma), jo lietas materiālos ir atrodami doto personu paskaidrojumi (/pers. C/, /pers. G/, /pers. F/ un /pers. H/), kur ir izklāstīta informācija, kas notika 2015.gada 23.jūnijā.

Izvērtējot piemērotā soda atbilstību nodarījumam un sabiedrisko interešu aizskārumam, kā arī to, ka sankcijai ir jābūt efektīvai, iestādes ieskatā piemērotais sods ir samērīgs un atzīstams par pamatotu, un, ņemot vērā administratīvā soda mērķi - audzināt personu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, sods ir atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē iestādes pārstāvis iepazinies ar iesniegto izlīgumu, kurš noslēgts starp /pers. B/ un /pers. C/, kurā /pers. C/ ir atzinis, ka viņam netika nodarīti miesas bojājumi, līdz ar to uzskatāms, ka administratīvais pārkāpums, kas ir paredzēts Latvijas APK 167.^{2} pantā nav noticis, līdz ar to /pers. B/ sūdzība ir pamatota un iestādes lēmums ir atceļams un tiesvedība lietā ir jāizbeidz.

/pers. B/ advokāts N.Rečs tiesas sēdē izteica viedokli, ka izlīgumā /pers. C/ atzīst, ka /pers. B/ nav nodarījis /pers. C/ miesas bojājumus. Pušu starpā krimināllietā izlīgumā, ko apstiprinājusi Zemgales rajona tiesa, policijas darbiniekam pieņemot lēmumu, policijā nebija šādi fakti zināmi.

/pers. B/ tiesas sēdē piekrita pārstāvja viedoklim.

Cietušais /pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradies. 2019.gada 3.oktobrī iesniedzis tiesā iesniegumu, kurā norādīts, ka lūdz atcelt policijas lēmumu, jo pušu starpā ir izlīgums.

Uzklausot lietas dalībnieku viedokļus, tiesa secina, ka iestādes lēmums ir atceļams un tiesvedība lietā ir izbeidzama.

No lietas materiāliem ir redzams, ka 2018.gada 27.augustā Zemgales rajona tiesa ir pieņēmusi lēmums krimināllietā Nr.11390036915, ar kuru ir nolemts izbeigt kriminālprocesu pret /pers. C/ pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, jo puses ir noslēgušas izlīgumu (lietas 49.-50.lapa).

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai; 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 9.panta pirmajā daļā noteikto, administratīvo pārkāpumu lietās tiesai ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs. Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

No tā izriet, ka personu pie administratīvās atbildības var saukt un sodu var uzlikt tikai tad, kad ir konstatēta pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Administratīvā pārkāpuma sastāvs ir iekļauts Latvijas APK konkrētā panta dispozīcijā.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 167.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un sodīts ar naudas sodu 210,00 EUR apmērā par to, ka 2015.gada 23.jūnijā plkst.18:00 Kandavas novadā, Zemītes pagastā uz auto ceļa Tukums-Kuldīga 20.km nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus sitot ar koka nūju /pers. C/ pa kreisās rokas apakšdelmu, kas ir apstiprināts ar eksperta atzinumu Nr. 145.

Lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas 167.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tiesai jākonstatē, ka LAPK 9.pantā minēts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No minētajām tiesību normām izriet secinājums, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības un piemērot administratīvo sodu tikai tad, ja viņas rīcībā ir konstatēts un pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Latvijas APK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 22.februāra lēmums Nr.PC205093-K-248 un 2016.gada 18.janvāra lēmums par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta ir atceļams, un lieta ir izbeidzama, jo tiesā iesniegts izlīgums pušu starpā un iestādes pārstāvis ar to iepazinies un izteicis viedokli, ka nav noticis administratīvais pārkāpums pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta.

Atceļot iestādes lēmumu un izbeidzot lietu, tiesa atzīst, ka /pers. B/ nav vainojams un nav sodāms par viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un ir uzskatāms, ka administratīvais sods – naudas sods – viņam nav uzlikts.

Tiesa uzskata, ka pie šādiem apstākļiem, tiesai nav nepieciešams vērtēt visus sūdzības iesniedzēja norādītos un iestādes lēmumā minētos argumentus, tajā skaitā izvērtēt, vai tika pārkāpti amatpersonai noteiktie ierobežojumi attiecībā uz rīcību ar pašvaldības mantu, jo, izbeidzot lietu pēc tiesas konstatētā pamata, tiem vairs nav nozīmes, kā arī tādējādi tiks ievērots procesuālās ekonomijas princips.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atcelt Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 22.februāra lēmumu Nr.PC205093-K-248 par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu Nr. PC205093 par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rēzeknes tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 17.oktobra.

Tiesnese S.Gmireka